

heeft het blijk van een onjuiste rechtsopvatting gegeven door niet vol te toetsen hoe de Commissie de clementiemededeling heeft toegepast. Zij stellen voorts dat het Gerecht niet heeft vastgesteld dat de Commissie in strijd met de beginselen van billijkheid, gelijke behandeling en bescherming van gewettigd vertrouwen heeft gehandeld, ten eerste toen zij rekwirantes de kans heeft ontnomen om „op gelijke voet” met de overige ondernemingen voor een boeteverlaging te strijden en ten tweede heeft vastgesteld dat zij voor hun medewerking geen boeteverlaging uit hoofde van de mededeling of de richtsnoeren verdienen.

Tot slot betogen rekwirantes dat het Gerecht heeft verzuimd zijn bevoegdheid tot toetsing van de rechtmatigheid van het oordeel van de Commissie ten aanzien van het bedrag van de uiteindelijk opgelegde geldboete uit te oefenen.

(¹) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 15 maart 2013 door Guido Strack tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 15 januari 2013 in zaak T-392/07, Guido Strack/Europese Commissie

(Zaak C-127/13 P)

(2013/C 147/24)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Guido Strack (vertegenwoordiger: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- 1) Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie (Vierde kamer) van 15 januari 2013 in zaak T-392/07 vernietigen voor zover daarbij rekwirants vorderingen niet of niet volledig zijn toegewezen.
- 2) Beslissen overeenkomstig de door rekwirant in zaak T-392/07 geformuleerde vorderingen.
- 3) De Commissie verwijzen in alle kosten van de procedure.
- 4) Subsidiair, ook de beschikking van de president van het Gerecht van de Europese Unie waarbij zaak T-392/07 aan de Vierde kamer van het Gerecht is toegewezen, vernietigen.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van de hogere voorziening voert rekwirant negen middelen aan:

- 1) Onbevoegdheid van de kamer die het bestreden arrest heeft gegeven en daaruit voortvloeiende procedurele gebreken en motiveringsgebreken, alsook daarmee samenhangende schending van artikel 6, lid 1, EVRM, artikel 47, lid 2, Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 50, tweede alinea, Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie en de artikelen 12 en 13, lid 1, Reglement voor de procesvoering van het Gerecht en andere rechtsnormen, door de toewijzing van de zaak aan een andere kamer in de loop van de procedure.
- 2) Onregelmatigheden in de procedure en schending van verordening nr. 1049/2001 (¹), de artikelen 6 en 13 EVRM en artikel 47 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsook van het beginsel van een doeltreffende voorziening in rechte, het recht te worden gehoord en het recht op een eerlijk proces en voorts ontoereikende motivering en onjuiste opvatting van de feiten, door: de zaak niet te behandelen volgens de versnelde procedure; onaanvaardbare beperking van rekwirants mogelijkheden om zijn grieven kenbaar te maken en weigering van een verzoekschrift tot rectificatie van het proces-verbaal van terechtzitting; ontoereikende beoordeling van de documenten door het Gerecht en afwijzing van rekwirants verzoek om alle documenten in camera te onderzoeken; onjuiste voorstelling van de feiten, ontoereikende beoordeling en schending van de beginselen inzake de verdeling van de bewijslast en een eerlijk proces wat betreft de vraag of alle documenten zijn meegedeeld en hoeveel confirmatieve verzoeken krachtens verordening nr. 1049/2001 daadwerkelijk zijn ingediend; buitensporig lange procedure en onrechtmatige behandeling van het betreffende verzoek om schadevergoeding.
- 3) Onjuiste rechtsopvatting, gebrek aan nauwkeurigheid en ontoereikende motivering met betrekking tot de formulering en omvang van punt 1 van het dictum — en de punten van het arrest die daaraan ten grondslag liggen — in samenhang met een onjuiste voorstelling van de feiten, onder meer door een onjuiste beoordeling van het voortbestaan van rekwirants procesbelang.
- 4) Onjuiste voorstelling van de feiten, ontoereikende motivering en schending van de beginselen inzake uitlegging wat betreft de omvang van rekwirants verzoek om toegang tot de documenten van zaak T-110/04.
- 5) Onjuiste rechtsopvatting, onjuiste voorstellingen van de feiten en ontoereikende motivering inzake de toepassing en uitlegging van artikel 4, lid 1, sub b, en artikel 4, lid 4, van verordening nr. 1049/2001 juncto de voorschriften inzake gegevensbescherming.

- 6) Onjuiste rechtsopvatting, onjuiste voorstellingen van de feiten en ontoereikende motivering wat betreft de toepassing en uitlegging van artikel 4, lid 2, van verordening nr. 1049/2001.
- 7) Onjuiste rechtsopvatting en ontoereikende motivering met betrekking tot de afwijzing van de vordering tot schadevergoeding in het verzoekschrift, inzonderheid schending van de beginselen inzake beoordeling van het bewijs en doeltreffende voorziening in rechte.
- 8) Schending van het beginsel van doeltreffende voorziening in rechte in het kader van de afwijzing in punt 90 van zaak T-392/07 van een vordering van rekwirant.
- 9) Onjuiste rechtsopvatting en ontoereikende motivering inzake de beslissing omtrent de kosten.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 3).

Hogere voorziening ingesteld op 18 maart 2013 door Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, voorheen Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, en Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 22 januari 2013 in zaak T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro/Commissie

(Zaak C-136/13 P)

(2013/C 147/25)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwiranten: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, voorheen Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl en Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl (vertegenwoordigers: A. Vianello, A. Bortoluzzi en A. Veronese, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C., Europese Commissie

Conclusies

— de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 22 januari 2013, Cooperativa Mare Azzurro e.a./Commissie (T-218/00), waarvan kennis is gegeven aan rekwirantes op 23 januari 2013 en waarbij het Gerecht heeft verworpen het

beroep tot nietigverklaring van beschikking 2000/394/EG van de Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van de sociale bijdragen (JO 2000, L 150, blz. 50), vernietigen en/of herzien;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van de hogere voorziening voeren rekwirantes aan dat er sprake is van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van de beginselen die het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” tot uitdrukking heeft gebracht, ten eerste op het punt van de verplichting dat beschikkingen van de Commissie op het gebied van staatssteun moeten worden gemotiveerd, en, ten tweede, op het punt van de bewijslastverdeling wat de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU betreft.

Met de beschikking waartegen de onderhavige hogere voorziening is gericht, heeft het Gerecht zich niet gehouden aan de uitspraak van het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” van 9 juni 2011, waarin is vastgesteld dat de beschikking van de Commissie „zelf alle wezenlijke gegevens [moet] bevatten om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd”. Hoewel die beschikking niet de wezenlijke gegevens bevatte om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd, heeft het Gerecht geen enkele tekortkoming geconstateerd in de door de Commissie voor de vaststelling van de litigieuze beschikking gevolgde methode, hetgeen een onjuiste rechtsopvatting oplevert.

Op basis van de door het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” geformuleerde beginselen staat het in het kader van de terugvordering aan de lidstaat — en dus niet aan de individuele begunstigde — om per geval te bewijzen dat is voldaan aan de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU. In casu heeft de Commissie in de litigieuze beschikking echter verzuimd de „modaliteiten” van een dergelijke controle te verduidelijken; daar de Italiaanse Republiek dus niet over de wezenlijke gegevens beschikte om in het kader van de terugvordering te bewijzen dat de aan de begunstigten toegekende voordelen staatssteun vormden, heeft zij — bij wet nr. 228 van 24 december 2012 (in artikel 1, leden 351 e.v.) besloten de bewijslast om te keren, in strijd met hetgeen in de communautaire rechtspraak is vastgesteld. Volgens de Italiaanse wetgever staat het, in het bijzonder, niet aan de staat, maar aan de individuele ondernemingen die de steun, in de vorm van een verlaging van de sociale bijdragen, hebben ontvangen, om te bewijzen dat de betrokken voordelen de mededinging niet kunnen vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig kunnen beïnvloeden; indien zij dit bewijs niet leveren wordt het toegekende voordeel verondersteld de mededinging te vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig te beïnvloeden. Dit is kennelijk in strijd met de door het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” geformuleerde beginselen.